

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor památkové péče
Oddělení právní a administrativní

Vypraveno dne

03-04-2023

MHMPXPL841QN

právní moci dne 6.5.2023

za Magistrát hl. m. Prahy

V Praze dne 8.6.2023
-172-

dle rozdělovníku
Toto rozhodnutí je vykonatelné

dne 6.6.2023

Odbor DPP

Magistrátu hl. m. Prahy

^{52.}
Vyřizuje/tel.:

Mgr. Alena Nováková

236 002 806

Počet listů/příloh: 11/0

Datum:

31.03.2023

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 669174/2023

Sp. zn.:

S-MHMP 433076/2023

PŘÍKAZ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“), věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), § 31 odst. 2, § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **t a k t o :**

I.

Právnícká osoba **MIQUELIRA LIMITED, i.d. HE 414920, Potamias 8, Green Valley Complex, Germasogeia, 4045 Limassol, Kyperská republika**, vlastník nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, která je kulturní památkou, **se uznává vinnou** z přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona, kterých se dopustila v jednočinném souběhu tím, že v období od 17. 3. 2022 do 30. 12. 2022 neplnila povinnosti vlastníka kulturní památky pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením, vymezené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, ve vztahu k nemovité věci – stavbě č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památce zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 a nacházející se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, čímž zavinila, že předmětná kulturní památka je v objektivně zjistitelném stavu:

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1

Kontaktní centrum: 800 100 000, fax: 236 007 157

E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

A) Komíny

2 komíny na západním křídle, v severní střešní rovině do ulice jsou zpevněny táhly a sítí a jeví se vykloněné z osy, na komínu (severovýchodní střešní rovina centrální části střechy) chybí krycí deska a zdivo není chráněno před zatékáním vody do konstrukce.

B) Tektonické prvky střechy

Povrchy všech štítů a štítových vikýřů se štukovou výzdobou i atiky degradují, zdivo se rozpadá, omítky odpadávají, lokálně chybí štuková dekorace ploch, či již zcela odpadla. Chybí okapy a je nefunkční systém odvodu vody ze střech hlavní budovy, což má za následek plošné zatékání vody do zdiva fasád.

C) Štítové vikýře na západní a východní část centrální části střechy (nad bočními křídly)

U západního vikýře dochází k rozpadu zděného západního štítového vikýře, eroze zdiva je tak silná, že severní boční voluta se již zcela rozpadala a jižní je znatelná jen v základové konstrukci. Na římse zcela chybí ochranná prejzová krytina. Okna (vedoucí do krovu) jsou vysklená, severní okno je nezabezpečeno, prvé provizorně zakryto deskou. Římse pod volutami již zcela odpadla z důvodu zatékání do konstrukce. Plocha fasády s dekorativní štukovou výzdobou je patrná pouze náznakově a štuky již většinou odpadly. U východního vikýře na korunní římse rostou mechy a degradují ji. Římse pod volutami je degradována.

D) Boční štíty nad severní centrální částí do ulice Svobodova (u každé věže vždy 1 průčelní severní a 1 boční východní a západní, celkem 4 ks) a atika

Štíty u západní věže jsou provizorně zpevněny táhly a kovovou pásovinou a překryty kovovou sítí a jsou výrazně vykloněny ze své osy a roste z nich zeleň. Východní štíty jsou zajištěny síťovinou a jsou taktéž mírně vykloněny. U všech štítů dochází ke kontinuálnímu narušení zdiva vlhkostí ze střechy a postupné degradaci nosné konstrukce, omítek a štuků, horní hrany jsou zkorodované a rozpadají se, roste na nich mech. Štukové kartuše v čelech štítů jsou narušené vlhkostí. Omítky atikové zídky, která tvoří podnož věží (a podklad kartuší), se štukovou dekorací jsou degradované a odpadlé a stav se nadále zhoršuje. Prorůstáním zeleně do konstrukce dochází již i k degradaci vlastního nosného zdiva atiky. Zdivo, omítky a štuky odpadají na prejzovou krytinu a dále níže na záchytné sítě či na chodník, resp. vozovku. U západní věže v jejím východním nároží zcela chybí masivní čuček, zdivo je v místě chybějícího prvku rozpadlé a nesoudržné a odpadá na prejzovou krytinu a dále níže do záchytných sítí.

E) Centrální štít nad severní centrální částí stavby k ulici Svobodova

Dochází k postupné degradaci omítek a štuků nástavce a omítek a štuků na bocích na atice.

F) Centrální štít nad jižní centrální částí ke kolejišti

Dochází k postupné degradaci štuků nástavce. Atika je v bočních částech v havarijním stavu, omítky se štuky jsou odpadlé. Rezidua padají na prejzovou krytinu a dále na střechu přístřešku ke kolejišti. Dochází již k rozpadu nosné zděné konstrukce atiky. V základně atiky vypadly cihly (způsobeno zatékáním ze střechy).

G) Severní boční štíty nad oběma bočními křídly

Jsou zpevněny táhly kovovou pásovinou a překryty kovovou sítí, dochází k degradaci omítek a štuků v okolních plochách. U východního prvku na atice pod štíty omítky již zcela chybí a materiál odpadá na prejzy a níže na chodník. U západního prvku došlo k degradaci omítek a štuků na bočních částech atiky, rezidua padají na prejzovou krytinu a dále na chodník.

H) Jižní boční štíty nad oběma bočními křídly

Jsou překryty kovovou sítí, dochází k degradaci omítek a štuků, tyto jsou plošně odpadlé.

CH) Atiky nad západní fasádou západního a východní fasádou východního křídla

Obě atiky jsou plošně destruovány, odpadlé.

I) Fasády

Dochází k masivní a plošné degradaci omítek a zdiva, k masivnímu a plošnému odpadávání omítkové vrstvy se štukovou výzdobou, a to vlivem plošného zatečení skrz střechu do zdiva. Zdivo je vlhké lokálně na něm bují lišejníky a mechy. Z fasád směrem do ulice i na přístřešek ke kolejišti a na okolní pozemky u bočních křídel průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva, nad centrální částí do ulice suť většinově zachytí ochranná vysutá konstrukce se sítí, která je v několika místech protržena. Zdivo je v havarijním stavu (především v horní části fasád ve styku se střechou, plošný rozpad atik, říms a nároží stavby), provizorně provedené lokální přešpicování maltou je nefunkční, místy již odpadlé. Plošně odpadávají štukové výzdoby, omítky a konstrukční prvky stavby, na východní straně štuková výzdoba již téměř plošně chybí a dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva, na západní straně již téměř odpadla štuková výzdoba blíže k nároží s rizalitem centrální části, fragmenty jsou dochovány, rozpadá se hlavní římsa jižní fasády směrem ke kolejišti vč. nosného cihelného zdiva a omítek a štuků.

J) Okna fasád

Okna v přízemí směrem do ulice Svobodova jsou vysklená, původní rámy oken jsou poškozené, konkrétně se jedná o boční západní okno centrálního rizalitu severní fasády a okna podél západního i východního krčku hlavní severní fasády směrem do ulice, je nezajištěno i okno ve 3. NP východní fasády (osa od centrálního rizalitu), u vstupních dveří do budovy je prasklá a rozpadlá spodní profilovaná dřevěná kazeta“),

t e d y 1. nepečovala o zachování kulturní památky, 2. neudržovala ji v dobrém stavu a 3. nechránila ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením, neboť ve výše uvedeném období neučinila žádný fyzický krok, jímž by výše popsané závady jakkoli řešila.

II.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrokové části č. I. se právnické osobě **MIQUELIRA LIMITED, i.d. HE 414920, Potamias 8, Green Valley Complex, Germasogeia, 4045 Limassol, Kyperská republika, ukládá podle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového**

zákona, § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a 46 ZOP **správní trest úhrnné pokuty** ve výši **1 200 000 Kč** (slovy jedenmiliondvěstětisíc korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200002059**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP vykonává v souladu s ustanovením § 31 a § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, na území hl. m. Prahy přenesenou působnost na úseku státní památkové péče a v souladu / podle ustanovení § 28 odst. 2 písm. b) a § 29 odst. 2 písm. h) památkového zákona dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných pro / k jeho provedení.

Nemovitá věc – stavba č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2 je kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 50534/1-2274 (dále jen „předmětná kulturní památka“) a nachází se na území památkové rezervace v hl. m. Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze (dále jen „nařízení vlády“).

Z památkového katalogu, veřejně dostupného na <https://www.pamatkovykatalog.cz/>, se podává, že cit.: „Žel. stanice vznikla v l. 1904-05 v místě starší provizorní budovy trati mezi hl. nádražím a Vyšehradem. Hl. budova vyniká secesní fasádou, mezi jednopatrovými křídly dvoupatrová střední část, jednoosý rizalit, krajní osy zakončeny věžicemi.“

Z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona vyplývá povinnost vlastníka kulturní památky na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Tyto povinnosti vlastníka kulturní památky představují zákonné omezení vlastnických práv, které má ústavní základ v čl. 11 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (dále jen LZPS), podle kterého vlastnictví zavazuje, není neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. S tímto ustanovením nepřímou souvisí čl. 35 odst. 3 LZPS, podle kterého nikdo nesmí poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Plnění povinností, které vlastníkově kulturní památky vyplývají z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, může mít jak podobu zdržení se určitého jednání, tak i podobu aktivního chování. Mezinárodní charta o zachování a restaurování sídel, Benátky 1964, v čl. 4 zdůrazňuje, že konzervace památek ukládá především soustavnost jejich údržby.

MHMP OPP zjistil z výpisu Katastru nemovitostí, veřejného seznamu, že vlastníkem předmětné kulturní památky je právnická osoba MIQUELIRA LIMITED, i.d. HE 414920, Potamias 8, Green Valley Complex, Germasogeia, 4045 Limassol, Kyperská republika (dále též jen „odpovědný subjekt“ nebo „vlastník“). Z veřejného seznamu MHMP OPP dále zjistil, že odpovědný subjekt

nabyl předmětnou kulturní památku do svého vlastnictví na základě kupní smlouvy a že právní účinky vkladu práva k předmětné kulturní památce nastaly ke dni 17. 3. 2022 (00:42:23). Podle § 26 odst. 2 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů, mají cizinci a zahraniční právnické osoby v oblasti svých osobních a majetkových práv, pokud tímto zákonem nebo jiným právním předpisem není stanoveno něco jiného, stejná práva a stejné povinnosti jako státní občané České republiky a české právnické osoby.

Stav předmětné kulturní památky sleduje MHMP OPP dlouhodobě. Z úřední činnosti je MHMP OPP známo, že stavem předmětné kulturní památky se zabývá i místně příslušný stavební úřad.

Po zjištění změny vlastníka předmětné kulturní památky MHMP OPP odpovědný subjekt přípisem č.j. MHMP 1215897/2022 ze dne 30. 6. 2022 upozornil na skutečnost, že stavba, kterou nabyl do vlastnictví, je kulturní památkou a že z památkového zákona vyplývá vlastníkově kulturní památky široký katalog povinností ve vztahu ke kulturní památce, která je předmětem jeho vlastnictví. MHMP OPP odpovědný subjekt informoval i o důsledcích neplnění či porušování zákonných povinností vlastníka kulturní památky, tedy o možném nápravném řízení dle ustanovení § 10 odst. 1 památkového zákona či řízení o přestupku dle ustanovení § 35 památkového zákona. V přípise MHMP OPP formuloval i požadavky na práce, které je třeba nezbytně realizovat za účelem zachování předmětné kulturní památky, aby byla zabezpečena před dalším chátráním. Práce, jejichž provedení považoval MHMP OPP za nezbytné, resp. bezodkladné specifikoval MHMP OPP v přípise následovně:

1. revize zkorodovaného kotvení a stabilizačních táhel štítů a upevnění ozdobných prvků nad římsou (plošně), mezi plastickým štukovým reliéfem štítů a ocelovými objímkami kotvení vložit nenasákový materiál chránící štukový reliéf před poškozením,
2. sanace (zpevnění či výměna) uhníklých dřevěných konstrukcí, které tvoří podklad pro okapy a konstrukcí za nadezdívkami štítů,
3. doplnění oplechování úžlabí za štíty a v jiných úžlabích k zamezení zatékání vody do krovu a zdiva,
4. osazení provizorních plechových hřebenačů zamezujících zatékání do krovu skrz styky krytiny u hřebene,
5. osazení pevné např. plechové krytiny (náhrada za nefunkční plachtovinu, kdy nefunkčnost plachtoviny byla ověřena v rámci kontroly za poslední roky),
6. obnovení funkce chrličů (nyní zakryty a nefunkční),
7. zajištění krycích plechů výlezu na střeche (západní část střechy),
8. opatření říms ochranným pletivem proti odpadnutí (kotvení mimo dekorativní štukové plochy),
9. dokumentace štukové, resp. zděné/kamenné výzdoby, která by měla či mohla být prováděním výše uvedených prací poškozena, či její stav je natolik nesoudržný, že hrozí její odpadnutí (provedení detailní fotodokumentace, provedení zaměření a sejmутí otisků/profilací či 3D scan), předání výstupů v tištěné či digitální podobě MHMP OPP k archivaci do 30 dnů od provedení prací,
10. zajištění degradujícího zdiva v místech bez štukové výzdoby vápennou maltou bez vyšší příměsi cementu, s důrazem na horní hrany říms, které jsou odhalené a vyrůstá z nich zeleň (zeleň citlivě odstranit, poškozená místa vyplnit vápennou maltou a případně zakrýt),

11. osazení pevného pletiva do nyní otevřených okenních otvorů vikýřů, resp. oken, pokud není možno zajistit jejich uzavření pevnou výplní,

12. celoplošné podepření světlíku osvětlující průchod pod kolejemi výdřevou, jeho překrytí z horního líce a překrytí anglických dvorků (z důvodu vyloučení pádu osob do suterénu).

Současně MHMP OPP v přípisu identifikoval práce, které by měly být provedeny následně:

1. vyhotovení mykologického posudku na zjištění stavu stropních trámů a stavu krovové soustavy (z důvodu dlouhodobého zatékání do těchto konstrukcí, místy je zjevné vizuální poškození dřeva, stropy jsou na vícero místech podepřeny výdřevou k zajištění jejich statické stability, podlahy jsou místy zjevně neúnosné, v krovu leží suť po bouracích pracích v nižších podlažích),

2. vyhotovení statického posudku únosnosti a stability konstrukcí a krovu a stropů, resp. zděných částí stavby v nadstřešní části – štítu (v návaznosti na bod ad) 1.).

MHMP OPP požádal odpovědný subjekt k písemnému vyjádření k přípisu a ke sdělení, v jakém časovém horizontu lze ze strany vlastníka předmětné kulturní památky předpokládat provedení základních nezbytných prací, tj. realizaci prací vedoucích k základnímu zabezpečení chátrající kulturní památky. Přípis byl odpovědnému subjektu doručen dne 9. 8. 2022 a k dnešnímu dni nebylo MHMP OPP doručeno vyjádření vlastníka předmětné kulturní památky.

MHMP OPP obdržel na vědomí výzvu ke zjednání nápravy č. j. MCP2/586653/2022/OV-OUZR/Nov, D-86/6, ze dne 14. 12. 2022, kterou místně příslušný stavební úřad vyzval odpovědný subjekt ke zjednání nápravy spočívající v a) odstranění napadaného materiálu ze záchytných sítí a případně z přilehlého chodníku (komunikace), b) provedení účinných opatření tj. vyspravení záchytných sítí na uliční fasádě směrem do ulice Svobodova (zároveň bude překontrolována funkčnost těchto záchytných sítí), c) provedení účinných opatření k zabránění opadávání dalších uvolněných částí zdiva a omítky fasády domu (např. otlučením, zasiťováním apod.) ve vztahu k předmětné kulturní památce.

Nedá se navíc konstatovat, že by v předmětném období povinný subjekt např. připravoval právní kroky, aby svým povinnostem dostál. I následně zjištěný stav dokládá jeho nečinnost. Dne 15. 2. 2023 zjistil MHMP OPP z přilehlé uliční komunikace (ulice Svobodova) při kontrolní prohlídce nařízené místně příslušným stavebním úřadem stav předmětné kulturní památky, který je podrobně popsán ve výrokové části tohoto příkazu a který lze shrnout tak, že stav předmětné kulturní památky je z památkového hlediska tristní, odpadává omítka a štuková výzdoba, štíty bočních křídel jsou výrazně vykloněny do komunikace chodníku, vykazují známky statického narušení, chybí střešní krytina, plachtoviny užitě k zakrytí střechy jsou potrhane, chybí svody pro odvod dešťové vody, chybí okenní výplně, komíny jsou vychýlené, z památky vyrůstá náletová zeleň. Na místě byl pořízen protokol, který je součástí spisového materiálu, a fotodokumentace.

MHMP OPP zjistil stav nemovité věci – stavby č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, kulturní památky, pouze v omezeném rozsahu, z exteriéru z veřejně přístupných prostor veřejné komunikace, a na místě pořídil fotodokumentaci. I takto zjištěný stav představuje dostatečné zjištění a prokázání neplnění povinností vlastníkem předmětné kulturní památky ve vztahu k ní.

Na základě shora zjištěného a popsaného stavu kulturní památky má MHMP OPP za to, že její vlastník neplní povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona a že tak dochází k další postupné degradaci konstrukcí předmětné kulturní památky a jejímu poškozování, tedy že vlastník předmětné kulturní památky svou nečinností páchá přestupky dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona ve vztahu k předmětné kulturní památce neplněním povinnosti vlastníka kulturní památky vymezených v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to povinnosti pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením.

Dobu páchání přestupků vymezil MHMP OPP od 17. 3. 2022, tedy ode dne, kdy nastaly právní účinky vkladu vlastnického práva k předmětné kulturní památce pro odpovědný subjekt, do 30. 12. 2022, kdy bylo dle informací veřejného seznamu založeno řízení o změně vlastnictví k předmětné kulturní památce.

Zde je třeba připomenout, že prvotním cílem památkové péče není ukládání sankcí, ale dosažení stavu, kdy kulturní památka není ohrožována nebo poškozována. Jelikož vlastník předmětné kulturní památky nekonal, i přestože byl na své povinnosti upozorněn, je MHMP OPP povinen přistoupit k uložení správního trestu.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu.

Ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona stanoví několik skutkových podstat, kdy se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu.

Za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona je MHMP OPP v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona oprávněn, resp. povinen uložit pokutu do výše 2 000 000 Kč.

Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější (§ 41 odst. 1 ZOP). Jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejpřísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednávané přestupky (§ 41 odst. 2 ZOP), v daném případě až do výše 3 000 000 Kč.

Z hlediska památkové péče lze zjištěný stav předmětné kulturní památky hodnotit jako havarijní a neakceptovatelný. Předmětná kulturní památka chátrá a dochází ke stále větší degradaci střech, fasádních omítek a štukových prvků, k jejich uvolňování a odpadávání. Dochází k poškozování omítek, krovové konstrukce, podhledů a podlah rozsáhlým zatékáním a lze důvodně předpokládat, že v důsledku zatékání, které je způsobeno havarijním stavem střech (chybějící krytina, nedostatečné zaplachtování), dochází i v interiéru k rozsáhlé degradaci vnitřního mobiliáře (dřevěných kazetových dveří, okenních rámců, kovového zábradlí, keramické dlažby a obkladů aj.).

Přestupky, které spáchal odpovědný subjekt, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona a nařízení vlády.

Nepečování o zachování kulturní památky, neudržování ji v dobrém stavu a nechránění ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením je za přestupky označeno v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona. Formální znak těchto přestupků je v daném případě dán, znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupky kvalifikoval MHMP OPP jako činy protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupků (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). MHMP OPP při své rozhodovací činnosti vycházel též z rozsudku NSS č. j. 8 As 29/2007-131, který stanoví, že jedním ze znaků správního deliktu (přestupku) je společensky nebezpečné jednání a že pro jejich trestnost platí podobné principy a pravidla, jako v případě trestných činů. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jednání musí tedy vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů (přestupků) musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání.

MHMP OPP přihlédl, že společenská nebezpečnost v tomto konkrétním případě není nepatrná, a to vzhledem k existenci přitěžujících okolností, které zvyšují společenskou nebezpečnost předmětného deliktního jednání odpovědného subjektu. Jedná se zejména o skutečnost, že odpovědný subjekt byl přípisem MHMP OPP informován o povinnostech vlastníka kulturní památky, byl taktéž informován o pracích, jejichž provedení považuje MHMP OPP za zcela nezbytné a zásadní pro zabezpečení předmětné kulturní památky, přesto na přípis MHMP OPP odpovědný subjekt nereagoval a ani žádné práce svědčící o plnění zákonných povinností vlastníka kulturní památky neprovedl a ani s jejich prováděním nezačal.

Ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona zakotvuje základní vztahy ke kulturní památce, když upravuje povinnosti vlastníka kulturní památky. Povinnosti stanovené vlastníkově kulturní památky památkovým zákonem představují omezení vlastnických práv zakotvených v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Ústavní základ tohoto zákonného omezení je zakotven v čl. 11 odst. 3 usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (dále jen LZPS), podle kterého vlastnictví zavazuje, není neomezené a nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Ochrana veřejného zájmu v tomto případě plyne z památkového zákona a z vyhlášky Ministerstva kultury ČSR č. 66/1988 Sb., kterou se tento zákon provádí (dále jen vyhláška). S tímto ustanovením nepřímou souvisí čl. 35 odst. 3 LZPS, podle kterého nikdo nesmí poškozovat kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

Vlastník má ve vztahu ke své kulturní památce široký katalog povinností, některé z nich jsou uvedeny ve výčtu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona. Smyslem takto vymezených zákonných povinností vlastníků kulturních památek je zachování kulturní památky a jejich památkových hodnot a eliminování vlivů, které by mohly kulturní památku poškodit či zničit. Zejména je vlastník kulturní památky povinen udržovat ji v dobrém stavu a pečovat o její zachování – jde o zachování kulturní památky jako takové, tedy jako věci ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ale především i o *zachování kulturně-historických hodnot*, pro které se stala kulturní památkou. Tyto hodnoty je třeba chránit pro příští generace. Orgány státní památkové péče jsou povolány k tomu, aby tyto hodnoty hájily a dbaly jejich ochrany.

Plnění povinností, které vlastníkově kulturní památky vyplývají z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, mohou mít jak podobu zdržení se určitého jednání, tak i podobu aktivního chování. V řešeném případě je protiprávním jednáním odpovědného subjektu nekonání, neboť ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona měl za povinnost konat – pečovat o zachování kulturní památky a udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením a znehodnocením. Tyto povinnosti odpovědný subjekt neplnil v období vymezeném ve výrokové části tohoto příkazu.

Povinnosti uložené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona jsou konstruovány jako povinnosti základní a nezbytné pro zachování kulturní památky a jejich hodnot. Smyslu a účelu těchto povinností může být dosaženo pouze jejich pravidelným výkonem, tím že bude prováděna soustavná *údržba* kulturní památky a zabezpečovací práce, kterými bude předcházeno vzniku ohrožení a poškození, resp. znehodnocení. Soustavnou údržbou jsou průběžně prováděné práce směřující k zachování kulturní památky, umožňující ji užívat odpovídajícím způsobem, aniž by při tom docházelo ke změně její podstaty a ztrátě byť i dílčích kulturně-historických hodnot. V této souvislosti je na místě taktéž připomenout, že ve vztahu k nemovitostem je třeba respektovat jejich význam stavebnětechnický, tak jak stanoví zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 3 odst. 4, ze kterého vyplývá, že je vlastník nemovitosti povinen realizovat „údržbu stavby“ po celou dobu její existence, tj. práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke

znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její živostnost. Údržba je tedy definována funkcí, kterou mají udržovací práce ve vztahu k udržovanému objektu plnit. Údržba má dle stavebního práva stavebnětechnický význam. Nejde o každodenní běžnou péči jako je např. úklid, zametení cesty, shrabání listí apod., ale o činnosti, které mají vztah k stavebnětechnickému či konstrukčnímu charakteru nemovitosti. *Dobrym stavem* kulturní památky se rozumí takový stav, v němž kulturní památka při běžném udržování a bez nutnosti obnovy, může sloužit svému společenskému účelu. O dobrém stavebnětechnickém stavu se v případě předmětné kulturní památky nedá hovořit, naopak, jak bylo zjištěno při opakovaných obhlídkách z veřejně přístupných míst a jak vyplývá i z výzvy místně příslušného stavebního úřadu, dochází k zatékání vody provizorně zakrytými střechami do nosného obvodového zdiva objektu, chybí okapové svody, dochází k rozsáhlému odpadávání omítek, včetně štukových prvků, na všech obvodových stěnách předmětné kulturní památky, místy začíná degradace cihelného zdiva, za atikami jsou viditelné porosty náletovou zelení, pod atikou chybějící či poškozené části prežů kryjící štukové římsy a plošná destrukce původních secesních dřevěných výplní otvorů. Udržování kulturní památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že její vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám. V případě odpovědného subjektu je údržba předmětné kulturní památky prováděna nedostatečně, resp. vůbec. Po dobu neudržování předmětné kulturní památky odpovědným subjektem, vlastníkem, dochází nejen k *ohrožení* hodnot nemovitosti, pro které byla za kulturní památku prohlášena, ale i k jejímu *poškození*, resp. *znehodnocení* této památky.

Ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona totiž dle rozsudku NSS ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 As 44/2014 – 79 vyplývá, že cit.: „*pojem znehodnocení je nutno vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození. Zatímco v případě zničení jde o faktickou změnu stavu památky k horšímu – např. výrazné chátrání památkově chráněného domu, pro znehodnocení postačuje snížení kulturní hodnoty památky, pro které se stala kulturní památkou – např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn, (v tomto případě je chráněn celý vnější plášť – fasáda, střecha, okna, dveře). Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře.*“ K popisu kulturní hodnoty památky lze uvést, že budova nádraží Vyšehrad má vynikající secesní architekturu, postavená byla v letech 1904 – 1905, připisovaná arch. A. Balšánkovi, odráží koncepci C. a K. nádražních budov v urbanizovaném prostoru současného hlavního města, kde je doposud vzácně zachována koncepce i forma historické nádražní budovy a zejména hmotné podstaty. Je pozoruhodná nejen svým členěním a architektonickým ztvárněním, ale i kvalitními umělockořemeslnými prvky. Nádraží je rovněž významným dokladem rozvoje pražské železniční sítě a vysoké úrovně veřejných staveb z počátku 20. století. Ve své době bylo jedinečným dokladem vstupního objektu procesu drážní přepravy, v tomto případě jedinečně celkově zakomponovaného do zástavby lokality Vyšehradu. Secesní budova nádraží má osově symetrickou fasádu se zdůrazněnou střední částí doplněnou dvěma věžovými nástavbami a nižšími bočními křídly, na straně kolejiště je po celé délce kryté nástupiště se střechou nesenou zdobnými litinovými sloupy. Vysoký násep umožnil zřízení vstupu na nástupiště podchodem přímo z ulice. V roce 1960 České dráhy stanici Vyšehrad zrušily, nadále však fungovala jako výpravna.

Nádraží Vyšehrad nelze zobecnit do roviny běžných nádraží. Ve své době bylo jedinečným dokladem vstupního objektu procesu drážní přepravy, v tomto případě jedinečně zakomponovaného do zástavby lokality Vyšehradu. K posouzení významnosti toho nádraží je nezbytné přistupovat pohledem doby jeho vzniku, nikoliv dnešním, neboť svého času bylo toto nádraží pulzující a významnou železniční stanicí a výkladní skříní architektury lokality Vyšehrad, která symbolizovala lidem příjíždějícím do Prahy po železnici prosperitu a honosnost této části města i Prahy jako takové.

Budova nádraží Vyšehrad je významná památka, která mezi pražskými nádražími zaujímá mimořádné místo. Jde totiž o budovu, postavenou v secesním stylu, což je v souboru pražských nádraží (s výjimkou Hlavního nádraží) ojedinělé. Neobvyklá je i terénní situace – přízemí je v úrovni ulice, nástupiště je z hlediska ulice v 1. patře. Přízemí je horizontálně bosované, s volutovými klenáky v překladech pravoúhlých oken a portálů s výjimkou středního v trojici vstupů mezi rizality; v lunetě, kryté klenutou markýzou, je nad ním reliéf okřídleného kola. Ve vodorovně rustikovaném 1. patře s ploše bosovanými pilíři na obou nárožích každého rizalitu jsou nad pravoúhlými okny rovné římsy na štíhlých volutových konzolách; ve vlysu secesní rostlinný ornament, na parapetech obdélníkové, ze stran vodorovně prořezávané výplně. Hladkou plochu kordonem odděleného 2. patra rámuje na rizalitech ploše bosované pilíře, nesoucí pod vrcholem na čabrakách rozštěpených okrajů věnce a visuté svazky květů. Rizalitová okna pod rovnými římsami se zuborezem mají stejné parapety jako v 1. patře, po jejich stranách jsou obdélné reliéfy fantastické rostlinné ornamentiky.

Objekt historické budovy je bez celoplošného využití téměř 50 let s minimálními novodobými stavebními zásahy. Právě z tohoto důvodu se v budově zachovala téměř kompletní výbava původních kvalitních uměleckořemeslných prvků (štuková výzdoba fasád a interiérů, truhlářské výplně dveří a oken včetně deštění a původní dlažba). Tyto prvky uměleckého řemesla jsou dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století a jsou předmětem památkové ochrany.

MHMP OPP konstatuje, že přestupky popsané v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona lze rozdělit na přestupky ohrožovací a poruchové. Do první skupiny spadá „nepečování o zachování kulturní památky“, „neudržování kulturní památky v dobrém stavu“, a „nechránění kulturní památky před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením“. Ve všech těchto případech k naplnění skutkové podstaty přestupku nemusí dojít k účinku, tj. ke změně na hmotném předmětu útoku. Jedná se tedy o delikty ohrožovací. Druhou skupinu tvoří „znehodnocení kulturní památky“ a „zničení kulturní památky“. U obou těchto skutkových podstat musí dojít ke zhoršení stavu kulturní památky (k jejímu znehodnocení či zničení). Jde tedy o delikty poruchové. Dle rozsudku NSS č. j. 7 As 44/2014 pojmy „znehodnocení“ a „zničení“ je třeba vykládat jako podstatné snížení kulturní hodnoty památky (až na nulovou hodnotu), resp. její podstatné poškození (až na destrukci). Zatímco v případě „zničení“ jde o fyzickou změnu stavu památky k horšímu (např. výrazné chátrání), pro „znehodnocení“ postačuje snížení kulturní hodnoty památky (např. poškození fresky, pro kterou je dům památkově chráněn). Pro naplnění obou skutkových podstat tedy nemusí dojít k úplné destrukci kulturní památky. Zároveň však nepostačuje snížení kulturní hodnoty či poškození památky pouze v nepodstatné míře (např.

rezivějící okap, či několik chybějících střešních tašek). Dojde-li tedy v důsledku jednání vlastníka kulturní památky pouze k nepodstatnému snížení kulturní hodnoty památky nebo k jejímu nepodstatnému poškození, jedná se pouze o delikt ohrožovací. Toto nepodstatné snížení hodnoty či poškození je pak účinkem, který lze zohlednit při stanovení výše sankce.

Na základě zjištěných skutečností, resp. stavu předmětné kulturní památky má MHMP OPP za prokazané, že vlastník předmětné kulturní památky v období vymezeném ve výrokové části příkazu tuto nechránil před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením tím, že o ni nepečoval a neudržoval ji v dobrém stavu. Jedná se o přestupky *ohrožovací*, kdy na objektu vlivem působení deliktního jednání odpovědného subjektu dochází ke změně záležitosti ve zhoršení jeho stavu, dochází tedy k účinku, tj. změně na hmotném předmětu útoku, což se dle § 38 písm. b) ZOP přičítá k tíži odpovědného subjektu při vyměření výše pokuty. Zhoršení stavu se projevuje tak, že dochází k masivní a plošné degradaci omítek a zdiva, k masivnímu a plošnému odpadávání omítkové vrstvy se štukovou výzdobou, a to zejména vlivem plošného zatečení skrz střechu, zdivo je vlhké, z fasád průběžně odpadávají kusy štukové výzdoby, omítek a cihelného zdiva a konstrukční prvky stavby, dochází k postupnému rozpadu cihelného zdiva a říms, dochází k vychýlení komínů, štíty u západní věže jsou výrazně vykloněny ze své osy a roste z nich zeleň.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných površích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Nosné konstrukce objektu jsou základní hodnotou památky, na jejich existenci je závislá samotná existence objektu.

Povinnosti plynoucí z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona dále upřesňuje ustanovení § 8 vyhlášky, které v odst. 1 stanoví, že vlastník kulturní památky je povinen se postarat o včasnou přípravu a řádné provedení všech prací a jiných opatření potřebných k zabezpečení péče o kulturní památku, zejména

- a) dobrého technického stavu a estetického vzhledu kulturní památky,
- b) vhodného a přiměřeného užívání kulturní památky,
- c) příznivého prostředí kulturní památky,
- d) proti svévolnému poškozování, zničení nebo odcizení, nebo odcizení jejich odstranitelných součástí či příslušenství.

V souladu s ustanovením § 8 odst. 2 písm. a) vyhlášky je vlastník kulturní památky dále povinen zajistit neporušené uchování a účinné uplatnění uměleckých a kulturně historických hodnot kulturní památky.

Pokud jde o estetický vzhled předmětné kulturní památky dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) vyhlášky, již z úvodních ustanovení památkového zákona vyplývá, že účelem tohoto zákona je

vytvoření všestranných podmínek pro péči o kulturní památky takovým způsobem, který umožní, aby se podílely na rozvoji kultury, umění vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví a na estetické výchově (ustanovení § 1 památkového zákona). Udržování nemovitých památek v dobrém stavu tak nelze redukovat pouze na zachování jejich společenské funkce, nýbrž je nutné zohlednit také jejich *funkci estetickou*. Jak bylo již řečeno, vlivem zatékání ze střechy a svodů dochází po celém plášti budovy k plošnému odpadávání secesní štukové výzdoby, omítek a konstrukčních prvků stavby, okna jsou místy vysklena, za atikami jsou viditelné porosty náletovou zelení, která nebyla dlouhodobě odstraňována, a neodborně položené a odchlíplé provizorní zakrytí střechy plechem. Toto vše se projevuje navenek a stavba hyzdí okolí - nemá vzhled, náplň ani jinou připomínku původních hodnot.

Neúdržbou ze strany vlastníka předmětné kulturní památky tak nejsou dotčeny pouze kulturně historické hodnoty předmětné kulturní památky, ale též hodnoty dané lokality, kde byt' i nepatrná změna exteriéru může působit rušivě. Zanedbáváním péče ze strany vlastníka (a udržováním tohoto stavu) tak dochází nejen k úbytku hodnot předmětného stavby, ale i úbytku kulturně historických hodnot lokality Svobodovy ulice, resp. Pražské památkové rezervace.

Z výše uvedeného plyne, že povinnosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona (a konkretizované v prováděcí vyhlášce) odpovědný subjekt neplní.

Je třeba konstatovat, že MHMP OPP si je vědom toho, že za několik měsíců vlastnictví nemohl odpovědný subjekt napravit škody, které na předmětné kulturní památce vznikaly v průběhu několika desetiletí. Za to MHMP OPP ani odpovědný subjekt nečiní odpovědným. MHMP OPP však musí poukázat na skutečnost, že odpovědný subjekt nabytí vlastnictví předmětné kulturní památky dobrovolně a stav této památky mu byl dobře znám. Ačkoliv po odpovědném subjektu jistě nelze požadovat úplnou obnovu, lze po něm požadovat alespoň dílčí udržovací práce a přípravu plánů či projektů. I tato nečinnost však může za tohoto stavu naplnit skutkovou podstatu daných přestupků, jak na to poukázal ve svém rozsudku č. j. 30 A 48/2021 – 109 ze dne 29. 6. 2022 v jiné věci Krajský soud v Brně.

Taktéž povinnost památku při výkonu svého vlastnického práva neohrožovat a nepoškozovat nad míru stanovenou zákonem vyplývá již ze samotné LZPS. Článek 35 odst. 3 LZPS je pak konkretizován v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, a to do té míry, že určuje dva okruhy povinností vlastníka kulturní památky. Jednak je vlastník kulturní památky povinen užívat kulturní památku pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu a dále pak na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit před ohrožením, poškozením či znehodnocením i odcizením. Udržování památky v dobrém stavu je přitom třeba vykládat tak, že vlastník je povinen zajistit, aby nedocházelo k jejím nepříznivým změnám. V dotčeném případě došlo v důsledku neúdržby ze strany vlastníka k narušení konstrukcí stavby i k estetické degradaci fasády a střechy. Takový stav je nepochybně v rozporu s povinností zajistit dobrý technický stav nemovité památky (ustanovení § 8 vyhlášky), neboť je poškozováno zdivo a secesní fasáda a střecha nemovitosti. Dále je uvedený stav rovněž v rozporu s povinností chránit památku před znehodnocením, jelikož je ohrožena nosná konstrukce nemovitosti, která tvoří základní hodnotu této památky.

Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce (zdivo, klenby, trámové stropy, krov, včetně všech historických prvků a detailů), ale i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové (mezi jiným i střešní krytina včetně všech autentických historických prvků a detailů).

Pro zachování zásadních hodnot kulturní památky nádraží Vyšehrad je nutné trvat nejen na zachování vnějšího pláště, ale i střechy a obnově prvků, které jsou pro zachování secesního charakteru budovy elementární a tvoří neoddělitelnou součást objektu prohlášeného za kulturní památku. Původním prvkům je nutné uchovat důsledně originální podobu (nebo zhotovit věrnou kopii), tyto zdánlivé a často podceňované detaily představují, a to obzvláště v případě secese, těžiště památkové hodnoty objektu.

Předmětná nemovitá věc – stavba č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, Svobodova 2, Praha 2, „nádraží Vyšehrad“ je kulturní památkou. Jedná se o významnou kulturní památku secesního nádražní (výpravní budovy s nástupištěm), která je dle umělecko-historického rozboru připisována architektu Antonínu Balšánkovi. Vystavěna byla v letech 1904 - 1905 na trati mezi Hlavním a Smíchovským nádražím. Hlavní budova (parc. č. 286, přesahuje na parc. č. 284/1) je složena ze středního vyššího objektu a postranních dvoutraktových nižších křídel. Při ulici je budova dvoupatrová, ze strany kolejiště a nástupiště jednopatrová. Náročně členěné fasády jsou bohatě zdobeny architektonickými a uměleckými prvky. Uliční fasáda je členěna pásovou rustikou a zakončena profilovanou římsou, obě boční fasády vyběhají do trojúhelných štítů s dřevěnými výplněmi. Nástupiště je kryto dřevěnou konstrukcí a dřevěnými zasklenými stěnami. Nádraží v Praze na Vyšehradě významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě a navazuje na trasu Železničního mostu.

V době prohlášení stavby za kulturní památku v roce 2000 byla hodnota objektu spatřována v tom, že se jednalo o vynikající secesní architekturu pozoruhodnou svým členěním i detailem, spojenou s kvalitními prvky uměleckého řemesla i tesařskými detaily. Je dokladem vysoké úrovně kladené na veřejné stavby vzniklé počátkem 20. století. Celý areál vytváří vzácně dochovaný architektonický a funkční celek navazující na trasu Železničního mostu. Významným způsobem dokládá rozvoj pražské železniční sítě.

Z výše uvedeného vyplývá, že budova má hodnotu z hlediska lokální svébytnosti a charakteristiky prostředí.

Památková hodnota objektu spočívá především v jeho celkové podobě a hmotovém začlenění do městského urbanismu, v nosných konstrukcích (obvodové a nosné zdi, konstrukce krovu a trámové konstrukce, litinové nosné sloupy), jejich dispozicích a uměleckořemeslných dekoracích (štuky, plastická výzdoba), hodnotných površích (omítky, štuky, dlažby) i prvcích výplňových (střešní krytiny, okna, dveře).

Hodnota dotčených fasád spočívá zejména ve velmi kvalitním výtvarném, architektonickém a materiálovém ztvárnění.

Řemeslné a uměleckořemeslné prvky a detaily fasád tvoří jeden stylový celek s objektem, podílejí se nezpochybnitelně na jeho charakteru, architektonickém výrazu, jednoznačně určují dobu realizace objektu a mají hodnotu historického dokumentu dokládající technickou úroveň řemesel své doby. V dané architektuře detaily „dělají“ celek, „rozhodují“ o jeho vzhledu, vytvářejí charakter zejména u secesních staveb, jako je dotčený objekt.

Zjištěný a popsáný stav kulturní památky je důsledkem zanedbávání povinností vlastníka kulturní památky stanovených mu v ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona, tj. na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, resp. znehodnocením, když neprovádí pravidelnou údržbu kulturní památky. Především odpovědný subjekt nezabezpečil objekt proti zatékání vody, která může následně při déletrvajícím působení negativně ovlivnit statiku stavby samé (klempířské prvky jsou nefunkční, příp. zcela chybí, okna jsou rozbitá, nedostatečně zabezpečena, do konstrukcí masivně zatéká) a nezabezpečil jej před dalšími negativními povětrnostními vlivy, čímž způsobil degradaci nemovitosti (odpadávání omítek). Odpovědný subjekt dále nezabezpečil ochranu jednotlivých prvků a umožnil, aby došlo k rozsáhlé degradaci štuků a omítek až na zdivo, destrukci cihelného zdiva, destrukci římsy. Důsledkem nulové péče o předmětnou kulturní památku je i vychýlení komínů a bočních štítů nad severní centrální částí do ulice Svobodova (nebezpečí jejich pádu do prostoru ulice).

Stav předmětné kulturní památky byl zaznamenán i v pořadech České televize, veřejnoprávního média, v jejichž pořadech Reportéři ČT a Z metropole byly ve dnech 27. 8. 2023, resp. 4. 3. 2023 odvysílány reportáže zachycující mimo jiné aktuální stav předmětné kulturní památky.

Ze zjištěných skutečností vyplývá absence soustavné, průběžné, pravidelné péče vlastníka o předmětnou kulturní památku a popsáný a zdokumentovaný stav svědčí o tom, že není prováděna její základní údržba. Takovýto postup ze strany vlastníka není řádnou péčí o kulturní památku.

MHMP OPP pro informaci uvádí, že dobu protiprávního jednání odpovědného subjektu vymezil ve výroku tohoto příkazu ode dne, kdy nastaly právní účinky vkladu vlastnického práva k předmětné kulturní památce pro odpovědný subjekt, do 30. 12. 2022, kdy bylo dle informací veřejného seznamu založeno řízení o změně vlastnictví k předmětné kulturní památce.

MHMP OPP má za jednoznačně prokázané, že vlastník kulturní památky svým jednáním, resp. opomenutím (nekonáním) naplnil více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a uložení úhrnné pokuty je tak důvodné (§ 41 odst. 1 ZOP).

MHMP OPP neshledal důvod pro aplikaci ustanovení § 21 ZOP, neboť ze skutečností uvedených v odůvodnění vyplývá, že odpovědný subjekt nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Odpovědný subjekt nevynaložil totiž žádné úsilí. MHMP OPP má za prokázané, že odpovědný subjekt spáchal přestupky vymezené ve výrokové části příkazu, proto rozhodl ve věci formou příkazu a nerozhodl zahájit řízení o přestupku, nelze tedy ani uvažovat o aplikaci ustanovení § 43 odst. 2 ZOP, neboť by nebylo lze důvodně očekávat,

vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele, že již samotné projednání věci před MHMP OPPP postačí k nápravě obviněné. Samotná závažnost spáchaných přestupků vylučuje možnost upustit od uložení správního trestu s ohledem na významný veřejný zájem, zájem na ochraně kulturního dědictví, který byl ohrožen. Je zcela zřejmé, že se upuštění od uložení správního trestu nabízí především v případech málo závažných, bagatelních přestupků, mezi které nelze zařadit přestupky spáchané odpovědným subjektem.

Vlastník předmětné kulturní památky si je nepochybně vědom, že své povinnosti ve vztahu ke kulturní památce zanedbává. Dosud se nezačal o kulturní památku řádně starat. K vynaložení, byť minimální, péče o předmětnou kulturní památku nepřistoupil ani poté, co byl přípisem MHMP OPP na své povinnosti upozorněn. Proto MHMP OPP očekává, že nyní uložená úhrnná pokuta naplní účel správního trestu ve smyslu sankčním a zejména generálně preventivním.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek, bez ohledu na zavinění. MHMP OPP s odkazem na výše uvedené konstatuje, že svých povinností si odpovědný subjekt musel být vědom a měl tak za situace, kdy porušil zákonné povinnosti, důvodně předpokládat, že porušení zákonných povinností s sebou nese odpovědnost za takové porušení (deliktní odpovědnost). Odpovědný subjekt spáchal předmětné přestupky neplněním svých zákonem stanovených povinností. Jako adresát přípisu MHMP OPP musel vědět o povinnostech, které mu ve vztahu k předmětné kulturní památce z památkového zákona vyplývají. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že odpovědný subjekt si musel být vědom, že zanedbáváním péče o kulturní památku porušuje povinnosti stanovené památkovým zákonem a že mu za absenci péče o kulturní památku hrozí uložení pokuty, resp. sankce. Skutečnost, že neplní řádně své povinnosti ve vztahu k předmětné kulturní památce, se na této kulturní památce projevuje, její stav není dobrý (udržovat kulturní památku v dobrém stavu vlastníkově ukládá zákon), naopak postupuje její degradace, jak je popsáno výše. MHMP OPP má za nepochybně prokázané, že odpovědný subjekt byl vlastníkem předmětné kulturní památky v době vymezené ve výrokové části příkazu, kdy byl nepochybně zjištěn a popsán stav předmětné kulturní památky.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Explicitně z ustanovení § 9 odst. 1 památkového zákona vyplývají vlastníku kulturní památky povinnosti na vlastní náklad pečovat o zachování uvedené kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením a poškozením, neplnění těchto povinností znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky více skutkových podstat přestupků dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se odpovědný subjekt dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Odpovědný subjekt spáchal přestupky podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona v jednočinném souběhu. Účinek přestupků zohlednil MHMP OPP při ukládání výše správního trestu (§ 38 písm. b) ZOP).

Při svém rozhodování MHMP OPP vycházel zejména z obhlídky kulturní památky z veřejně přístupného místa dne 15. 2. 2023, včetně fotodokumentace pořízené při této obhlídce, z výzvy místně příslušného stavebního úřadu ke zjednání nápravy č. j. MCP2/586653/2022/OV-OUZR/Nov, D-86/6, ze dne 14. 12. 2022, spočívající v a) odstranění napadaného materiálu ze záchytných sítí a případně z přilehlého chodníku (komunikace), b) provedení účinných opatření tj. vyspravení záchytných sítí na uliční fasádě směrem do ulice Svobodova (zároveň bude překontrolována funkčnost těchto záchytných sítí), c) provedení účinných opatření k zabránění opadávání dalších uvolněných částí zdiva a omítky fasády domu (např. otloučením, zasíťováním apod.). MHMP OPP přihlédl ke všem skutečnostem, které vyšly v řízení najevo, zjišťoval všechny okolnosti pro ochranu veřejného zájmu, jak mu ukládá zákon.

MHMP OPP zvážil všechny výše uvedené podklady, vycházel z objektivně zjištěného skutkového stavu a v rámci vedeného řízení postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupků. Přestupky, kterých se odpovědný subjekt neplněním zákonných povinností vlastníka kulturní památky dopustil, jsou přestupky trvající v souladu s ustanovením § 8 ZOP, neboť odpovědný subjekt neplněním povinností vlastníka kulturní památky udržuje vyvolaný protiprávní stav; takové jednání tvoří jeden skutek, a to až do okamžiku ukončení, resp. odstranění protiprávního stavu. Odpovědný subjekt vyvolal, resp. udržuje protiprávní stav nekonáním.

Podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. a) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 2 000 000 Kč. Promlčecí doba se přerušuje mimo jiné oznámením o zahájení řízení o přestupku a vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, a začíná běžet nová promlčecí doba, a odpovědnost za přestupek v daném případě v souladu s ustanovením § 32 ZOP zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. Dle ustanovení § 31 odst. 2 písm. c) ZOP začíná u trvajícího přestupku promlčecí lhůta běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro projednání přestupků a uložení pokuty byla v daném případě zachována.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), době trvání protiprávního jednání, resp. stavu, k významu a hodnotám dané nemovitosti, k rozsahu způsobené škody a povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení MHMP OPP shledal, že pokuta vyměřená ve výroku rozhodnutí je adekvátní, s ohledem na

individualizaci trestu v dané věci. NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: „mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“

Dotčená nemovitost je kulturní památkou, která chátrá. Degradace se nejvíce týká památkově nejhodnotnějších součástí nemovitosti, a to jejích konstrukcí a hodnotných prvků, které prakticky již neexistují nebo jsou ve špatném stavu (viz výše). Kulturní památky podléhají zvláštnímu (přísnějšímu) režimu státní památkové péče než jiné nemovitosti na území, kde svůj zájem uplatňuje státní památková péče, jsou individuálně chráněny. Zájem státní památkové péče je v daném případě tedy velmi významný.

MHMP OPP při vyměření výše ukládané pokuty přihlédl i k době, po kterou odpovědný subjekt porušuje zákonné povinnosti vlastníka a kterou MHMP OPP vymezil ve výrokové části tohoto příkazu. MHMP OPP přihlédl i k tomu, že k porušování povinností vlastníka kulturní památky došlo i přes skutečnost, že odpovědný subjekt byl na své povinnosti ve vztahu k předmětné kulturní památce výslovně upozorněn přípisem MHMP OPP a byl poučen o důsledcích jejich neplnění. K tomu, že odpovědný subjekt i přes výslovné upozornění porušuje památkový zákon, což má za následek zhoršování stavu nemovitosti, musel MHMP OPP přihlédnout jako k přitěžující okolnosti. Odpovědný subjekt se prokazatelně nezačal řádně starat o dotčenou kulturní památku. Z důvodu jeho přetrvávající nečinnosti devastace kulturní památky pokračuje. Tato chátrá povětrnostními vlivy, především proto, že není řádně provedeno zabezpečení proti zatékání do objektu, a následně dochází k poškozování fasád objektu. Stav předmětné kulturní památky se stále zhoršuje z důvodu absence řádné péče vlastníka – odpovědného subjektu. Soustavné zanedbávání péče o kulturní památku znamená, že MHMP OPP musí uložit pokutu v takové výši, aby pokuta naplnila svůj účel sankční a aby působila z hlediska individuální i generální prevence.

MHMP OPP při hodnocení způsobu spáchání přestupků vzal v potaz skutečnost, že protiprávní jednání odpovědného subjektu spočívá v pasivním nekonání, tedy opomenutí, ač konat – řádně plnit povinnosti vlastníka kulturní památky – měl (a o svých povinnostech věděl).

Ukládaná pokuta musí být proto dostatečně citelným zásahem do majetkové sféry odpovědného subjektu, aby svůj účel splnila, neboť účelem sankce je postih povinného, tzn. trest za neplnění povinností stanovených v právních předpisech.

MHMP OPP dále přihlédl i k majetkovým poměrům odpovědného subjektu, zjistitelným z katastru nemovitostí, veřejného seznamu a obchodního rejstříku, veřejného rejstříku (viz níže).

Odpovědný subjekt je dle výpisu z Katastru nemovitostí, veřejného seznamu, vlastníkem kulturní památky nádraží Vyšehrad (č. p. 86, k. ú. Vyšehrad, list vlastnictví č. 673) a dále mu svědčí vlastnické právo k nemovitostem se zápisem na listu vlastnictví č. 673: pozemek parc. č. 286 (výměra: 565 m², zastavěná plocha a nádvoří), pozemek parc. č. 284/10 (výměra: 1 248 m², druh

pozemku: ostatní plocha), pozemek parc. č. 284/11 (výměra: 969 m², druh pozemku: ostatní plocha) v k. ú. Vyšehrad.

Z obchodního rejstříku, veřejného rejstříku (který je veřejně dostupný na www.justice.cz) MHMP OPP zjistil další podstatné skutečnosti, významné z hlediska úvahy o majetkových poměrech odpovědného subjektu:

- odpovědný subjekt je od 6. 6. 2022 zapsán jako společník právnické osoby IMMO Zličín s.r.o., IČO 28144414, která má sídlo Svobodova 86/2, Vyšehrad, 128 00 Praha 2 (tedy v místě předmětné kulturní památky), podíl vklad: 200 000 Kč, splaceno 100 %, obchodní podíl 100 %, základní kapitál 200 000 Kč,
- Odpovědný subjekt je od 22. 6. 2021 zapsán jako jediný akcionář právnické osoby IVP REAL a.s., IČO 28144406, která má sídlo Svobodova 86/2, Vyšehrad, 128 00 Praha 2 (tedy v místě předmětné kulturní památky), základní kapitál 2 000 000 Kč, splaceno 100 %, 10 ks kmenové akcie na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 200 000 Kč,
- Odpovědný subjekt je od 22. 6. 2021 zapsán jako společník právnické osoby Košíře REAL s.r.o., IČO 01445804, která má sídlo Vrchlického 88/58, Košíře, 150 00 Praha 5, podíl vklad: 200 000 Kč, splaceno 100 %, obchodní podíl 100 %, základní kapitál 200 000 Kč,
- Odpovědný subjekt je od 18. 6. 2021 zapsán jako společník právnické osoby RailCity Vyšehrad s.r.o., IČO 28144473, která má sídlo Svobodova 86/2, Vyšehrad, 128 00 Praha 2 (tedy v místě předmětné kulturní památky), podíl vklad: 200 000 Kč, splaceno 100 %, obchodní podíl 100 %, základní kapitál 200 000 Kč,
- Odpovědný subjekt je od 30. 5. 2022 zapsán jako jediný akcionář právnické osoby Slavkov bydlení a.s., IČO 28144392, která má sídlo Svobodova 86/2, Vyšehrad, 128 00 Praha 2 (tedy v místě předmětné kulturní památky), základní kapitál 2 000 000 Kč, splaceno 100 %, 10 ks kmenové akcie na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 200 000 Kč.

Žádná z uvedených právnických osob není ke dni vypracování tohoto příkazu vedena v insolvenčním rejstříku.

Všechny tyto právnické osoby mají vymezený předmět podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.

Z cenové mapy stavebních pozemků hl. m. Prahy pro rok 2023, která je veřejně dostupná na www.praha.eu zde: Cenová mapa stavebních pozemků hl. m. Prahy (iprpraha.cz) (odkaz platný ke dni vypracování příkazu) se podává, že cena za m² parcely v dané lokalitě, kde jsou situovány shora uvedené pozemky – parcely ve vlastnictví obviněné, činí: 21 160 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 248, k. ú. Vyšehrad, ul. Svobodova, který je přes komunikaci proti předmětné kulturní památce nádraží Vyšehrad a shora uvedeným parcelám), 21 160 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 244, k. ú. Vyšehrad, křížení ulic Svobodova a Na Slupi, bezprostředně sousedící s pozemkem parc. č. 284/11, k. ú. Vyšehrad), 12 840 Kč za m² (např. pozemek parc. č. 231, k. ú. Vyšehrad, ul. Neklanova, přes vlakovou trať proti předmětné kulturní památce a shora uvedeným parcelám).

Z uvedeného je zřejmé, že hodnota pozemků ve vlastnictví odpovědného subjektu je vysoká. MHMP OPP přihlédl i k povaze činností právnických osob (§ 37 písm. g) ZOP), jejichž jediným společníkem či akcionářem je odpovědný subjekt, kdy dle názoru MHMP OPP lze tedy u odpovědného subjektu s ohledem na předmět podnikání znalost právních předpisů, uplatňujících se v souvislosti s nakládáním nemovitými věcmi, předpokládat. Proto MHMP OPP přihlédl k této skutečnosti jako k *přítěžující okolnosti*.

MHMP OPP při stanovení výše pokuty zvažoval, které *polehčující okolnosti* by mohl přičíst odpovědnému subjektu, tyto však neshledal.

Jak již uvedeno výše, MHMP OPP při vyměření výše sankce zohlednil skutečnost, že se v daném případě jedná o delikt ohrožovací. Nadto musel přihlídnout taktéž ke skutečnosti, že v daném případě došlo ke zhoršení stavu nemovitosti, tj. došlo ke změně na předmětu útoku, což je přičítáno k tíži odpovědného subjektu při vyměření výše pokuty, jedná se tedy o *přítěžující okolnosti*. MHMP OPP po zvážení relevantních okolností uložil pokutu nad polovinou zákonné sazby. Uložení nižší pokuty by MHMP OPP považoval za „nepřiměřeně mírné“ vzhledem k individualizaci trestu v dané věci.

MHMP OPP předpokládá, že pokuta v uložené výši již zapůsobí na chování vlastníka ve vztahu k předmětné kulturní památce a bude tak pro vlastníka kulturní památky dostatečně motivační, aby se začal o kulturní památku řádně starat v případě, že nebude realizován její převod. Uložená pokuta by měla již působit preventivně s ohledem na další chování pokutovaného, odpovědného subjektu ve vztahu k hodnotám chráněným příslušnými ustanoveními památkového zákona. Vyměřená pokuta odpovídá dle názoru MHMP OPP stavu předmětné kulturní památky vyvolanému nečinností jejího vlastníka. Sankce musí plnit funkci nejen preventivní, ale i represivní, což znamená, že uloženou sankci musí pachatel přestupků pociťovat jako nezanedbatelnou újmu, jako negativní zásah do své majetkové sféry.

Stav volných finančních prostředků na účtu (účtech) či jiných aktiv odpovědného subjektu není MHMP OPP znám a MHMP OPP tak nemohl usuzovat o jejich stavu.

MHMP OPP konstatuje, že pokuta je přiměřená i s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení a není pro účastníka řízení likvidační. Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a NSS (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. NSS ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamena, že by pokuta měla ztratit cokoli ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným

zásahem do majetkové sféry pachatele. MHMP OPP stanovil výši pokuty odhadem. MHMP OPP dovodil majetkové poměry odpovědného subjektu z LV vlastníka katastru nemovitostí pro obec Praha a výpisy z veřejného rejstříku. Učiněná zjištění svědčí o tom, že pokuta v uložené výši nemůže být likvidační, neboť odpovědný subjekt je právnickou osobou, společníkem či jediným akcionářem v několika obchodních korporacích, které jsou podnikateli, a tedy založeny za účelem podnikání vytváření zisku, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 odst. 1 správního řádu a ve výroku specifikovanou povinnost k úhradě úhrnné pokuty uložil formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona je řízením z moci úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

MHMP OPP po zvážení všech zjištěných skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto příkazu.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl příkaz doručen. Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyl-li adresát tohoto příkazu zastížen, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyzvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

v z. Ing. Ivana Šíbešková
vedoucí oddělení státní správy památkové péče

Mgr. Jiří Škalký
ředitel odboru

Rozdělovník:

- I. Doručuje se doporučeně do vlastních rukou:
MIQUELIRA LIMITED, i.d. HE 414920, Potamias 8, Green Valley Complex,
Germasogeia, 4045 Limassol, Kyperská republika

- II. MHMP OPP - spis